

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านสา อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านสาและเพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านสา ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้วิธีการวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามและใช้แบบสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในตำบลบ้านสา อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง จำนวน 200 คน และทำการสัมภาษณ์ผู้นำท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง รวม 12 คน ได้แก่ นายกเทศมนตรี จำนวน 1 คน ปลัดเทศบาลจำนวน 1 คน กำนันตำบลบ้านสา จำนวน 1 คน และผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 9 คน

จากการเก็บข้อมูลพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิงสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 69 มีอายุอยู่ในช่วง 41-60 ปี มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวระหว่าง 4-6 คน จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000-10,000 บาท

พฤติกรรมเกี่ยวกับการคัดแยกขยะของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการคัดแยกขยะจากครัวเรือนก่อนนำไปทิ้งรวมกับถังขยะของเทศบาล รวมทั้งจะสังเกตเห็นเพื่อนบ้านก็มีการคัดแยกขยะก่อนนำไปทิ้งรวมกับถังขยะของเทศบาลด้วยเช่นกัน และเมื่อได้เข้าร่วมงานประเพณีของชุมชน เช่น ไปทำบุญที่วัด ไปร่วมงานขึ้นบ้านใหม่ งานศพ หรืองานประเพณีอื่น ๆ พบว่าการจัดการกับขยะของผู้จัดงานก่อนนำไปทิ้งรวมกับถังขยะของเทศบาลนั้นมีการจัดการขยะไม่เป็นมาตรฐาน โดยแยกขยะบ้างไม่แยกขยะบ้าง แต่ส่วนใหญ่ยินดีให้ความร่วมมือกับทางเทศบาลในการคัดแยกขยะเพื่อส่วนรวม

ทั้งนี้ระหว่างปี พ.ศ. 2554-2556 ที่ผ่านมานั้นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เคยเข้าร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชน โดยการร่วมสละแรงงาน การเข้าร่วมประชุม การร่วมสละเงิน

ร่วมเป็นผู้นำ ร่วมสมทบสิ่งของ วัสดุอุปกรณ์และการร่วมเป็นกรรมการและร่วมเป็นผู้ชักชวนเพื่อนบ้าน โดยการร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมในรูปแบบอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากที่กล่าวมานั้นไม่พบว่า มีผู้ให้ข้อมูลตามลำดับ

เมื่อสำรวจเกี่ยวกับปริมาณขยะในครัวเรือนพบว่าส่วนใหญ่มีการทิ้งขยะต่อวันต่ำกว่า 1 กิโลกรัมต่อครัวเรือน และประเภทขยะส่วนใหญ่จะเป็นขยะเปียก และขยะรีไซเคิล ส่วนขยะอันตราย มีบางส่วนคิดเป็นร้อยละ 22 เป็นที่น่าสังเกตว่าบางครอบครัวมีขยะถึง 4 ประเภท ได้แก่ ขยะเปียก ขยะรีไซเคิล ขยะอันตราย ใบไม้กิ่งไม้เศษวัชพืช คิดเป็นร้อยละ 20 โดยส่วนใหญ่จะมีถุงขยะรองรับขยะก่อนนำไปทิ้งรวม

ประเด็นเกี่ยวกับการกำจัดขยะนั้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการแยกขยะรีไซเคิลเพื่อนำไปขาย สำหรับขยะอันตรายจะคัดแยกและรวบรวมให้เทศบาลจัดเก็บ ขยะที่เหลือส่วนใหญ่นำไปทิ้งรวมกับถังขยะเทศบาลเพื่อให้เทศบาลมาดำเนินการจัดเก็บในแต่ละวัน สำหรับขยะเปียก/ใบไม้/วัชพืช นำไปทำปุ๋ยบางส่วนฝังกลบ และยังคงมีการเผาขยะอยู่โดยคิดเป็นร้อยละ 10 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

โดยส่วนใหญ่ทราบข่าวสาร โครงการจากผู้นำหมู่บ้าน สมาชิกเทศบาล และการเข้าร่วมประชุมหมู่บ้าน ตามลำดับ และจะมีการติดตามข้อมูลข่าวสารโครงการจัดการขยะจากการฟังเสียงตามสาย การเข้าร่วมประชุมหมู่บ้าน ใบปลิว/จดหมายข่าวจากเทศบาล และเข้าร่วมโครงการและเป็นแบบอย่าง

สาเหตุที่สนใจเข้าร่วมโครงการจัดการขยะมูลฝอยนั้น สาเหตุหลัก คือ อยากให้หมู่บ้าน/ชุมชนได้รับการยกย่องชมเชย ครัวเรือน/หมู่บ้านดีเด่น รองลงมาเป็นช่องทางหารายได้เพิ่มเติมจากการจัดการขยะ การได้รับผลตอบแทน(เงิน/รางวัล) จากการเข้าร่วมโครงการ และเพื่อเป็นงานอดิเรกใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ตามลำดับ

สำหรับเรื่องการยอมรับแนวคิดนโยบายของผู้บริหารเทศบาลด้านการจัดการขยะนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ยอมรับและเห็นว่าเป็นเรื่องที่ดีมาก เมื่อสอบถามเกี่ยวกับการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมโครงการพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยจากความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าการเข้าร่วมโครงการมีส่วนในการรักษาสิ่งแวดล้อม จะก่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด รองลงมาคือหมู่บ้าน/ชุมชน ครัวเรือน ได้รับการยกย่องชมเชย และได้รับประโยชน์จากการเกิดรายได้จากการคัดแยกและขายขยะ

สำหรับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการให้บริการ ณ จุดเก็บขยะในหมู่บ้าน การรับซื้อขยะรีไซเคิล และการรับแลกขยะอันตรายพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04

สำหรับค่าธรรมเนียมในการจัดเก็บขยะมูลฝอยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42 และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อโครงการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลบ้านสา จำนวน 4 โครงการ ที่มีการบริหารจัดการที่ดี หากเรียงลำดับคะแนนมากที่สุดไปถึงน้อยที่สุด มีดังนี้ อันดับที่หนึ่ง โครงการธนาคารขยะรีไซเคิล ตำบลบ้านสาอันดับที่สอง โครงการจัดการขยะเปียกโดยการทำปุ๋ยหมัก น้ำหมักจากเศษอาหารอันดับที่ 3 โครงการจัดเก็บขยะในหมู่บ้านเพื่อนำไปผลิตเชื้อเพลิงแข็ง และอันดับที่สี่ โครงการชุมชนปลอดขยะอันตราย

ข้อคิดเห็นในส่วนของผู้นำชุมชน

จากการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน รวม 12 คน ประกอบด้วยนายกเทศมนตรี จำนวน 1 คน ปลัดเทศบาล จำนวน 1 คนกำนันตำบลบ้านสา จำนวน 1 คน ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 9 คน ได้กล่าวถึงที่มาของการที่จะต้องดำเนินการรณรงค์โครงการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างจริงจังว่าเป็นเพราะเนื่องจากไม่มีที่ดินเพียงพอที่จะดำเนินการฝังกลบขยะที่มีอยู่ในปัจจุบันซึ่งมีมากถึงวันละประมาณ 2 ตัน และมีแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้น โดยขยะที่มีมากที่สุดคือขยะทั่วไปคิดเป็นร้อยละ 40 ของขยะทั้งหมด ประกอบกับการได้มีโอกาสเข้าศึกษาดูงานโรงงานของเครือซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) ที่จังหวัดลำปาง ทำให้ ทางเทศบาลและผู้นำชุมชนเกิดแรงบันดาลใจที่จะดำเนินการในเรื่องของการจัดการขยะให้ถูกวิธี และมองเห็นโทษของการไม่จัดการขยะให้ถูกวิธีว่าในอนาคตจะก่อให้เกิดปัญหา ต่อชุมชนตามมามากมาย เช่น ปัญหามลภาวะเป็นพิษ โดยเมื่อดำเนินการไปแล้วปรากฏว่าได้รับความร่วมมือร่วมใจจากชาวบ้านเป็นอย่างดี โดยอาจจะมีปัญหาบ้างในบางครัวเรือนที่ยังไม่แยกเอาเศษใบไม้และกิ่งไม้ออกจากขยะและนำไปทิ้งรวมให้เทศบาลจัดเก็บ โดยทางผู้นำชุมชนมีความคิดที่จะวางแผนการรณรงค์คัดแยกขยะตั้งแต่ครัวเรือน และชุมชนก่อนนำขยะไปทิ้งรวมในถังขยะของเทศบาลเพื่อให้จัดเก็บ

นอกจากนี้ยังพบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะเริ่มตั้งแต่ครอบครัวชุมชน โดยมีเหตุสำคัญในการจูงใจต่อทำให้ความร่วมมือกับเทศบาล คือ การคัดแยกขยะสามารถช่วยสร้างรายได้เสริมให้ครอบครัวจากการขายขยะ และเป็นการช่วยทำให้ชุมชนสะอาด มีสิ่งแวดล้อมที่สวยงามไปในคราวเดียวกันอีกด้วย แต่การพฤติกรรมการคัดแยกขยะจากครอบครัวนั้น ไม่เกี่ยวข้องกับบริหารจัดการคัดแยกขยะขอชุมชน โดยเฉพาะเมื่อมีการจัดงานตามประเพณีของชุมชน เช่น งานขึ้นบ้านใหม่ งานผ้าป่า งานศพ ส่วนใหญ่ผู้จัดงานไม่ค่อยคำนึงถึงการแยกขยะ โดยมีการแยกขยะบ้างไม่แยกขยะบ้าง โดยจากสถิติจากการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 54 ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าค่อนข้างที่จะ

ส่งผลกระทบทำให้สามารถเกิดเป็นอุปสรรคต่อการจัดการขยะของชุมชนต่อไปในอนาคตได้ โดยจะ
ทำให้ส่งผลกระทบต่อจัดการขยะรวมไม่มีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุปแล้วผลการศึกษาบทบาทของผู้บริหารและผู้นำชุมชนต่อการมีส่วนร่วม
ในการจัดการขยะมูลฝอย โดยดำเนินการในลักษณะการเผยแพร่ นโยบายการจัดการขยะมูลฝอย
ผ่านการประชุม การประชาสัมพันธ์ การพูดคุยชวนสนับสนุนและเป็นแบบอย่างเข้าร่วมโครงการ อีกทั้ง
ทั้งการติดตามผล แก้ไขปัญหา อุปสรรค และช่วยผลักดันให้โครงการสามารถดำเนินการได้อย่าง
ราบรื่นและยังพบว่าผู้นำชุมชนมีส่วนผลักดันโครงการจัดการขยะในหมู่บ้าน โดยการประชาสัมพันธ์
เสียงตามสายให้ประชาชนได้รับทราบข่าวสารเกี่ยวกับยอดขายขยะ ระยะเวลา และรายละเอียดต่างๆ
จึงทำให้ทราบความคืบหน้า และทำให้ประชาชนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการคัดแยกขยะ
เกิดความตระหนักถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อส่วนรวมที่ทำให้สภาพแวดล้อมของชุมชนสะอาดน่าอยู่
มากยิ่งขึ้น

ประการที่สอง การสร้างแรงจูงใจในการจัดการขยะ โดยการสร้างความรู้ความเข้าใจ
และสร้างความตระหนักให้เห็นคุณค่าของการคัดแยกขยะก่อนนำไปขาย การสมัครเข้าร่วมโครงการ
จัดการขยะมูลฝอยในชุมชนกับเทศบาล โดยโครงการมีลักษณะเป็นการแข่งขัน การให้รางวัลเป็น
สิ่งตอบแทน เช่น เงินรางวัล เกียรติบัตร การยกย่องชมเชย แก่ครัวเรือนและหมู่บ้านที่เข้าร่วมโครงการ
และมียอดขายขยะมากที่สุดตามลำดับและมีการคัดแยกขยะอย่างสม่ำเสมอ นั้น เป็นปัจจัยที่ทำให้
ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยมากที่สุด

ประการสุดท้ายคือ การบริหารการจัดเก็บขยะมูลฝอยของเทศบาลโดยการณรงค์
ให้ประชาชนนำขยะที่คัดแยกแล้วใส่ถุงขยะเพื่อให้เทศบาลจัดเก็บตามกำหนดระยะเวลา และจุด
จัดเก็บขยะในหมู่บ้าน โดยเทศบาลเก็บค่าธรรมเนียมเดือนละ 20 บาท ต่อเดือน ผลการศึกษาพบว่า
ความพึงพอใจของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากประชาชนมองว่าการจัดเก็บขยะ
เป็นหน้าที่ของเทศบาลที่ต้องทำให้มีประสิทธิภาพ มีความเหมาะสมกับค่าธรรมเนียม และมีการ
พัฒนาการบริหารจัดการให้ดียิ่งขึ้น ในส่วนของปัญหา อุปสรรค พบว่า จากการที่เทศบาลมีการบริหาร
จัดการศูนย์จัดการวัสดุไม่ใช้แล้วแบบมีส่วนร่วมของเทศบาลตำบลบ้านสา โดยนำขยะที่จัดเก็บ
ในชุมชนมาคัดแยก และเข้าสู่กระบวนการนำไปผลิตเป็นเชื้อเพลิงแข็ง (RDF) จำหน่ายให้กับบริษัท
ปูนซิเมนต์ไทย(ลำปาง) จำกัด นั้น ประชาชนบางครัวเรือนไม่มีการคัดแยกขยะอย่างจริงจังก่อนรวม
ใส่ถุงขยะให้เทศบาลจัดเก็บ โดยนำก้อนหิน อิฐ เศษปูน กระเบื้อง กิ่งไม้ ใบไม้ ขยะรีไซเคิล
ขยะอันตรายทิ้งรวมกัน ประกอบกับนโยบายของผู้บริหารเทศบาลที่นำวางถังขยะวางไว้ในชุมชน
ทำให้บางครัวเรือนนำขยะทิ้งลงในถังขยะโดยไม่ใส่ถุงขยะ เกิดปัญหากลิ่นเหม็น ความสกปรกและ
เกิดความล่าช้าในการบริหารจัดการในการจัดเก็บขยะมูลฝอยในชุมชน

ผลการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 บทบาทของผู้นำชุมชนมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอย โดยจากการทดสอบด้วยสถิติไคสแควร์ พบว่า ความเชื่อถือในตัวผู้นำชุมชนไม่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยจึงได้รับการปฏิเสธว่าบทบาทของผู้นำชุมชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอย

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 การสร้างแรงจูงใจมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอย โดยจากการทดสอบด้วยสถิติไคสแควร์ พบว่า การสร้างแรงจูงใจด้วยวิธีการต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอย จึงยอมรับว่าการสร้างแรงจูงใจมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอย

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 การบริหารจัดการเก็บขยะมูลฝอยมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอย จากผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ด้วยสถิติไคสแควร์ พบว่าการบริหารจัดการเก็บขยะมูลฝอยไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยจึงได้รับการปฏิเสธว่าการบริหารจัดการเก็บขยะมูลฝอยมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอย

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนนั้นมีความสำคัญต่อการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลจากการทดสอบทางสถิติเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามที่ผู้ศึกษาได้ตั้งสมมติฐานไว้ 3 ข้อ นั้นจะพบว่าบทบาทของผู้นำชุมชนและการบริหารจัดการเก็บขยะมูลฝอยไม่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอย ซึ่งไม่พบในงานวิจัยใด ที่ระบุว่า บทบาทของผู้นำชุมชนนั้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน

การสร้างแรงจูงใจด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การยกย่อง ชมเชย การให้รางวัล และเป็นแบบอย่างของผู้บริหาร กลับมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัช เบญจาทิกุล (2529) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของชาวเขาในการพัฒนา ภูมิศึกษา : หมู่บ้านชาวเขาชนะเลศการประกวดหมู่บ้านพัฒนาตัวอย่างของศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขาจังหวัดเชียงใหม่ ประจำปี 2527”

ผลปรากฏว่าปัจจัยทางด้านจิตวิทยาสังคม ได้แก่ การยอมรับแบบอย่าง ความต้องการรางวัลฯ การสร้างแรงจูงใจ โดยการใช้วิธีการพูด การเข้าใจในตัวบุคคล การชักชวน หรือมีสิ่งตอบแทน สามารถทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุภาพ ธีรลาภ (2537) ได้ทำการวิจัย เรื่อง “การวิเคราะห์เชิงสมมูลฐานการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท : ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี” พบว่าการคำนึงถึงผลประโยชน์ตอบแทน การยอมรับแบบอย่าง เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบและกระตุ้นก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท

การบริหารการจัดเก็บขยะมูลฝอยพบว่า การบริหารการจัดเก็บขยะมูลฝอยไม่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอย ซึ่งไม่พบในงานวิจัยใดที่ระบุว่าการบริหารจัดการจัดเก็บขยะมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนแต่อย่างใด เนื่องจากเป็นหน้าที่ของเทศบาลที่ต้องมีระบบการบริหารจัดการที่ดีที่ทำให้ประชาชนมีความพึงพอใจ

จากข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน คือ การสร้างแรงจูงใจ หรือสิ่งตอบแทนที่ทำให้ประชาชนพึงพอใจ การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเห็นประโยชน์ ความตระหนักรู้รับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน ซึ่งประโยชน์ที่ตามมาคือสิ่งแวดล้อมที่สะอาดของชุมชน ฉะนั้นในส่วนของผู้นำชุมชนในการเป็นแบบอย่างในการเข้าร่วมโครงการ การชักนำ การประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสาย และการประชุมหมู่บ้าน รวมทั้งการบริหารจัดการ โครงการจัดเก็บขยะ ซึ่งในความเป็นจริงอาจจะยังไม่ดีพอเท่าที่ควร และอาจมีปัจจัยบางอย่างที่ทำให้ประชาชนมีความคิดแง่ในด้านลบต่อการบริหารจัดการโครงการ เช่น อาจจะไม่พอใจต่อระบบการจัดเก็บขยะ ค่าธรรมเนียมการจัดเก็บ ซึ่งแยกขยะแล้ว แต่เมื่อเข้าสู่ระบบการจัดเก็บขยะโดยรวมของเทศบาลกลับพอใจในระดับปานกลาง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

5.3 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านสา อำเภอแจ้ห่มจังหวัดลำปาง ทำให้ทราบข้อมูลความร่วมมือจากประชาชนในตำบลบ้านสาว่ามีโครงการใดที่ควรปรับปรุงและโครงการใดควรส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืนต่อไป จากผลการศึกษาจึงเกิดแนวคิดที่ว่า เนื่องจากเทศบาลตำบลบ้านสา มีการบริหารจัดการศูนย์จัดการวัสดุไม่ใช้แล้วแบบมีส่วนร่วมของเทศบาลตำบลบ้านสา (ศูนย์คัดแยกขยะเพื่อนำไปผลิตเชื้อเพลิงแข็ง RDF) ประชาชนจึงให้ความสำคัญและต้องการให้เทศบาลเป็นผู้บริหารจัดการ นอกจากนี้เทศบาลควรส่งเสริมให้ชุมชนจัดการขยะด้วยตนเอง เช่น ขยะประเภท เศษใบไม้ กิ่งไม้ นำไปทำปุ๋ยหมักอินทรีย์ควบคู่กันไปด้วย เพื่อลดภาระงานและประชาชนได้รับประโยชน์ ในส่วนของการบริหารจัดการจัดเก็บ ขยะนั้นจะเป็นแนวทางให้เทศบาลพัฒนาการจัดการจัดเก็บขยะให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved